

KITÜNTETÉSEK

Felszabadulásunk 31. évfordulója alkalmából a Magyar Nép-köztársaság Elnöki Tanácsa a Munka Erdemrend ezüst fokozatával tüntette ki dr. Leindler László egyetemi tanárt, a József Attila Tudományegyetem tudományos rektorhelyettesét és dr. Székely Sándort, a JATE Kibernetikai Laboratóriuma tudományos vezetőjét. A Munka Erdemrend bronz fokozatát kapta dr. Besenyi Sándor, a Szegedi Orvostudományi Egyetem Marxizmus-Leninizmus Intézetének adjunktusa.

Az Egészségügy Kiváló Dolgozója kitüntetést kapta az orvos egyetemem dr. Vághy Pál tanársegéd, Darányi Istvánné asszisztens és ifj. Vass Imre előadó. Felsőoktatási Tanulmányi Erdemérem kitüntetésben részesültek: dr. Chiovini Károly, dr. Keresztes Zsuzsanna, dr. F. Kiss Zsuzsanna, dr. Megyeri Pál, dr. Orbán Tihamér és dr. Zöllei István orvosok, továbbá Kádár Tibor és Miseta Mária gyógyszerészek.

KISZ Erdeméremet kapott dr. Janka Zoltán (SZOTE) és Kupler Katalin (Juhász Gyula Tanárképző Főiskola).

TESTVÉREGYETEMI DELEGÁCIÓ

A JATE lödji testvéregyetemének hatagú delegációja látogatott dr. Kazimierz Michalewkinék, az egyetem párttitkáranak vezetésével március 23-27. között Szegedre. A küldöttség az ifjúság pártirányításának kérdéseiről folytatott megbeszéléseket az egyetem parti- és szakszerve-

zeti bizottságának munkatársával, valamint látogatást tett a JATE Filozófiai, Orosz nyelvi és Gazdasági Földrajz tanszékein.

KIVÁLÓ TANÁRJELÖLTEK

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán a hazánk felszabadulásának évfordulójára rendezett emlékünnepeken adták át a „Kiváló Tanárjelölt” kitüntetések és az ezzel járó 1500 forintos pénzjutalmat Antalffy Antal IV. éves matematika-műszaki ismeretek, Bürger Géza IV. éves matematika-fizika szakos hallgatóknak.

LÁTOGATÁS

Csongrád megyébe látogatott március 31-én dr. Vokszán József, a Pedagógusok Szakszervezetének főtitkára, hogy előadást tartson a szegedi középiskolák igazgatói munkaközössége tagjainak. Felkereste a JATE Szakszervezeti Bizottságát, ahol dr. Veres József szb-elnök és dr. Horangó József szb-titkár fogadta. Dr. Krejčík Andrásnak, a JATE pártbizottsága titkáranak részvételével a központi vezetés állásfoglalásairól, valamint az üdületéről és a testvéregyetemi kapcsolatok kérdéseiről tárgyalt.

VÁLASZTÁS

Dr. Vörös Lászlónt, a JATE Móra Ferenc Kiváló Kollégiumának igazgatóját a Hazafias Népfront újszegedi bizottságának elnökére választották.

Klub-programok

Tamási Áron Klub:
12: Táncházt.
16: Olimpiai vetélkedő.
20: „A Tiszaparton halkak ballagok...” Janesó Adrienn est.
22: András Tamás Jazz-együttesének koncertje.
23: Japán művészete (Hankó László és Bech Tamás előadása).
24-május 1-ig a Petőfi kollégium Hete:
26: A kollégium rajz-szakosainak kiállítása.
29: „A nemzet csinosodása” Tompa László előadóját.
30: Villanások (Nemes András és Bankó János filmjei).

SZOTE-klub:

9-én 18 órakor: III. éves orvostanhallgatók Koltészet Napi műsora.
10-én: Fogorvostan-hallgatók napja.
13-án 19 órakor: A Bojtorján együttes műsora.
16-án 19 órakor: Mi van a tojásban? (Vidám húsvéti műsor).
21-én 18 órakor: Dr. Stammer Aranka vietnámi útbeszámolója).
22-én 20 órakor: Bánffy György: Ékes, érdes anyanyelvünk.
26-án 19 órakor: Polyák Ferenc tararagó kiállítása.
27-én 18 órakor: Berdál Valéria előadóját.

JATE-klub:

16-én 20 órakor: Romantikus zene.
12-én 20 órakor: Ki kérdeztél? (Kézdí György Karinthy-estje).
15-én 19 órakor: Ifjú politikusok vetélkedője.
22-én: 30 éves az UNESCO
26-án 20 órakor: A Country együttes műsora.
27-én 21 órakor: Ruttkai Éva előadóját.
29-én 20 órakor: Az SZKP XXV. kongresszusa és a munkásmozgalm kérdései.

KÖZÖS NYELVEN

A Bölcsészettudományi Kar 48 elsőéves orosz-szakos hallgatója utazott Szóke Katalin gyakornok vezetésével január közepén a Szovjetunióba, hogy részt vegyen az idegen nyelv még jobb elsajátítását lehetővé tevő tanfolyamon. Márciusban tértek vissza. Az orosz-angol szakos Fenyvesi Erzsébet számol be nevünkben az élményeiről, a tapasztalatokról:

tumi, Szutumi, Novorosszjszk, Jalta.

S még egy maradandó élmény) rengeteg külföldi diákkal találkoztunk; Ogyesszában, a kollégiumban cseh, lengyel, kubai, német diákokkal laktunk együtt, a hajón pedig olyanokkal utaztunk, akik a világ minden tájáról érkeztek: Ceylontól kezdve az afrikai országokig. Jó érzés volt, hogy annak ellenére, mennyire különbözünk egymástól, mégis összeköt bennünket egy közös nyelv, az orosz. Hosszan tartó beszélgetések, gyakran viták alkalmával ismertük meg gondolkodásmódjukat, problémáikat. Gyakran nyílt lehetőség művelődésre, szórakozásra. Mi magunk is két alkalommal rendeztünk magyar estet, a zene, énekítés pedig mindennapos volt.

A tapasztalatokat, élményeket — most már néhány hét távlatából — úgy lehetne összegezni, hogy ki kellett használni, meg kellett ragadni a lehetőségeket, egyrészt a beszélgetésre, másrészt az együttélésre. Aki ezt tette, annak valóban nagyon sokat jelentett ez a hat hét. Az út másik haszna az volt, hogy igazi, jó közösséggé kovácsoltak minket a kisebb-nagyobb élmények, események.

Boronkai Andrez

Tanárként jöttek vissza

Aki pedagógus lesz, annak az egyetemi, főiskolai tanulmányok tudvalevőleg „számszám” számítanak az életpályára való felkészülés szempontjából. Gyakran hallani panaszokat az elméleti és a gyakorlati tanárképzés összehangjának elégtelenségéről. A tényleges gyakorlat valóban döntő fontosságú a leendő pedagógusok számára — erről beszélgettünk a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola három negyedéves matematika-kémia szakos hallgatójával nemrég befejeződött egyhónapos gyakorlatuk tapasztalatainak tükrében.

A tantestület teljes jogú tagjai

— Számunkra, az egyetemre lépek ellentétben, az egyhónapos gyakorlat már egy többéves folyamat záróakordója — mondja Fáy Róka. — Másodév után kétéves nyári gyakorlaton vetünk részt, a harmadik-egyedik évben pedig 8, illetve 12 órát tanítottunk már. Ez a gyakorlat persze sok szempontból más. Teljes jogú tagjai vagyunk egy tantestületnek, már „igazi” tanári munkát végzünk, mindazt, amit az idősebbek. Én a szombathelyi Tanárképző Főiskola gyakorló általános iskolájába kerültem, és a VII.—VIII. osztályokban tanítottam összesen 42 órát. Rendkívül kedvezően fogadtak, nemcsak szakvezetőimtől, hanem a többi kollégáktól is minden segítséget megkaptam munkámhoz. Igen jó benyomásokat szereztem magától az iskoláról is, a nagy osztálylétszámok (nemtem is összesen 120 „gyerekem” volt), ellenére a tanulók többségének felkészültségére, kedelmére semmi panaszom sem volt.

Mindennél többet ért nekem az az önállóság, amivel egy hónap alatt hivatásom első komolyabb lépéseit megtehettem. Szinte teljesen szabad kezet kaptam és úgy érzem, a sok jó képességű gyerek szíves érdeklődési köre a lehető legjobb tálat nyújtotta a tisztességes helytálláshoz, a gyakran igen nehéz feladatokat kívánó munkában. Dolgozunk kellett az iskolán kívüli nevelés területén

is, én például rajgyűléseket, úttörő foglalkozásokat vezettem, mozilátogatást, klubdelutánokat szerveztem, sőt egy ízben még szülői értekezletet is tartottam.

Mindent összegezve, csak pozitív tapasztalatokról számolhatok be, rengeteget tanultunk, ez az egy hónap óriási mértékben járult hozzá a pedagógus pályán való eredményes induláshoz.

Főosztó, de megéri!

Tanács Veléria Kiskunmajsán töltötte a februárt: — A majsai Beiterületi Általános Iskolában ötödikben, hetedikben és nyolcadikban tanítottam, összesen hét osztályban kb. 70 órát. Mivel ezt az iskolát nemrégiben vonták össze a külterületi általános iskolával, minden osztály átlag 37-40-es létszámú, nagyon sok tanyasi gyerekekkel. (Voltak olyan osztályok, ahol egy-két gyereknek már csak a tanári asztalnál jutott hely.) A nagy létszám, a tanyáról bekevert gyerekek és a magas óraszám egyaránt nagy nehézséget jelentett számomra, de ezek leküzdéséhez két oldalról is nagyszerű segítséget kaptam. Egyrészt a tanári kar sok fiataljának barátsága mellett megnyugtató hatással voltak régi ismeretségeim is, hiszen valamikor én is ebbe az iskolába jártam. A másik segítséget éppen a tanyasi kisiskolások jelentették. Ha többségük természetszerűleg gyöngébb képességű volt is, ragaszkodásuk, tiszteletadásuk és rúdvágyuk mindennél többet jelentett. Persze az előbb említett problémák azt is eredményezték, hogy nekem nagyon fárasztó is volt ez a négy hét. De ehhez rögtön hozzátettem, hogy meg is érte!

Étő órák

— Szentesen, a Köztársasági Általános Iskolában voltam — kezdí Szabó Etelka. — 45 órát tartottam, kintinó szakvezető, és igen jó technikai felszerelések segítségével. Tartottam órsi foglalkozásokat és kiállítást szerveztem a helyi Úttörőházban, az úttörő szervezett közel 30. éves évfordulójára. Szerény

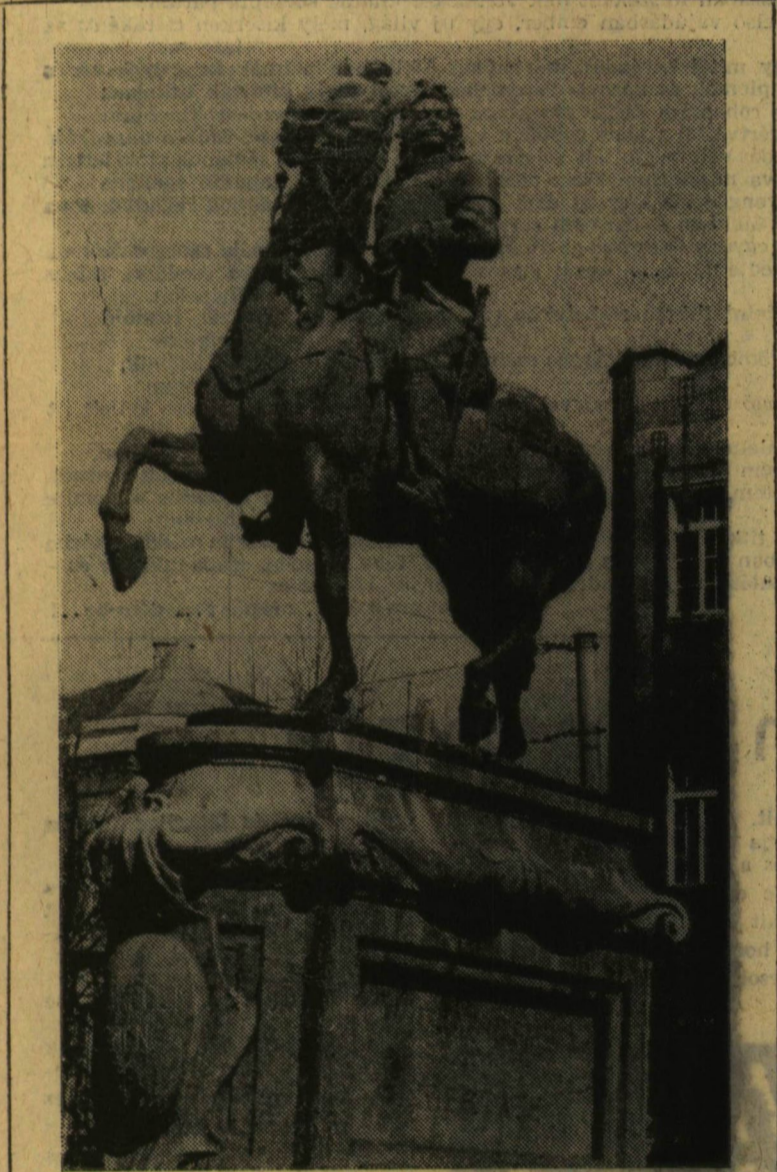
részt vállaltam egy szerintem rendkívül hasznos, eredeti helyi kezdeményezésben is: az úgynevezett napközi házi továbbképzésben, melynek lényege, hogy a napközis tanárok valamelyike rendszeresen bemutató foglalkozást tart a napköziben folyó nevelés problematikusabb kérdéseivel kapcsolatban. Nekem a gyakorlaton a legnagyobb élményem az volt, hogy itt még hospitálások sem előre „bedresszírozott” tanulókat és nem kirakatorákat láthatunk, hanem hús-vér gyerekeket és valóságos, élő órákat. Mivel mi is ilyen körülmények között végezhetünk munkánkat, nyilvánvaló, hogy nagyszerű kóstolót kaptunk az igazi pedagógusmunkából és reális képet a mai magyar általános iskolákról.

— Mire belemegedtünk volna, már vissza is kellett jönni — zárja a beszélgetést Fáy Róka. — Talán nem is elég ez az egy hónap, (úgy tudom, tényleg ez egy teljes év volt), mindenesetre a főiskolára visszatérés után mindnyájunknak nagyon nehéz az átállás. Nemcsak azért, mert úgy érezzük, kicsit már tanárként jöttünk vissza és most mégis hallgatóként kell még egy félévet dolgoznunk, hanem a főiskolai elfoglaltságok miatt is. A gyakorlat elvégzése utáni és az államvizsga előtti rövid néhány hónapra sűrűnek össze nekünk sokféle tanulmányi feladatot. Szemináriumok, szakdolgozatok, beszámolók, kollóquiumok, heti 30 óra és ráadásul az államvizsga. Így nagyon nagyon rosszá válik az időbeosztásunk, szerintünk ez a megoldás az elméleti és a gyakorlati követelmények közötti nem megfelelő differenciálás következménye.

A gyakorlat nekünk most szinte mindennél többet ért. Egy hónapot kaptunk a munkából, az örömből, a gondokból — az életből.

Eddig a krónika. A leendő pedagógusok „kóstolója” az életből több volt, mint eredményes. A „leendő” pedagógus” kifejezésből törölni lehet a „leendő” jelzőt.

DOMONKOS LÁSZLÓ

II. Rákóczi Ferenc születésének 300. évfordulója alkalmából a JATE március 26-án 12 órai kezdettel az egyetem központi épületének aulájában emlékünnepeket rendezett. Az ünnepséget dr. Rácz János oktatási rektorhelyettes nyitotta meg, majd dr. Szántó Imre egyetemi tanár, a JATE Bölcsészettudományi Kara Közéleti Magyar Történeti tanszékének vezetője mondott ünnepi beszédet. Ezt követően Liszt XV. rapszodiáját Déley József, a Liszt Ferenc Zene-művészeti Főiskola tanára játszotta el. Szabady István, a Szegedi Nemzeti Színház művésze énekelt, akét zongorán Várady Zoltán, a színház karnagya kísért. Az ünnepség a Szózat hangjaival ért véget.

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola március 27-én

Disztermében tartotta meg Rákóczi-emlékünnepeit. Rákóczi és kora címmel dr. Benda Kálmán, a történettudományok kandidátusa, az MTA Történettudományi Intézetének főmunkatársa mondott ünnepi megemlékezést. A második közreműködött a főiskola Irodalmi Színpada, valamint az Ének-Zenei Tanszék tanárai és hallgatói is.

A SZOTE sántén március 27-én, 11 órai kezdettel a Szemészeti Klinika tantermében rendezte meg Rákóczi-megemlékezést. Ünnepi beszédet dr. Berencsi György rektorhelyettes tartott, majd Berlioz Rákóczi-indulója és a Gyógyszerésztudományi Kar irodalmi színpadának műsora következett. A program az egyetem citerazene-kara által előadott kurucdalokkal zárult.